

цà, въсà, о́устынáма съльнце = творца, въсà, о́устынáма, слънце. Въ първий атъ о́убо слъчай и днéшний атъ лъзыкъ така произнеса, а въ вторий атъ не, самъ въ нѣколько рѣчи, както, добъръ, мόгълъ, съмъ, мъзда мждъръ = добръ, могълъ, есмъ, мезда, мѣдръ.

Б'. З атъ въ єдинъ слъчай, дѣто церкевный атъ о́употребъба о , а Българскій атъ произнеса о — тъ полъглásнш, както крѣвъ, но, толстъ солнце = крѣвъ, нъ, тлъстъ, слънце.

Г' ж — атъ въ єдинъ слъчай вмѣстъ 8 , дѣто българскій атъ ё произнеса полъглásнш, както ръка, мъжъ, мъдръ, мъдръ, къща, стъпъ = ръка, мжжъ, мждъръ, къща, стъпка. И въ първо то лице єдинственнъ и въ трето то множественнъ въ глаголы те, пле†ъ рѣбъ, ищъ , лежъ , молчъ=пле†жъ , пле†жъ, ревжъ—жъ, ищжъ — жъ и прч .

Д'. Іж — атъ вмѣстъ ю: дѣто Български сѧ произнеса полъглásнш, както бїю, въю, коюса , люблю , геніе=бїжъ, въпжъ, вояжса , множествен: вїжъ, въпжъ, вејжеса и прч .

Е'. Глаголите, който сѧ ѿкончаватъ на амъ и на амъ, запибамъ, запибамъ, поспибамъ, побаламъ, запаламъ, забрабамъ въ множе: трето лице трѣбва да сѧ оўназатъ гласны тѣбъкви, както запибатъ, забрабатъ.

З'. Глаголи те който въ иезжайтено то наклоненіе сѧ ѿкончаватъ, на блю, плю, слю, и прч . Българско то свойство исхѣрла а—то, както скорблю, скрыплю, шмлю=скорбъ, скрыпъ, шмжъ . Такожде и въ и-